

LIISA KOJAMO

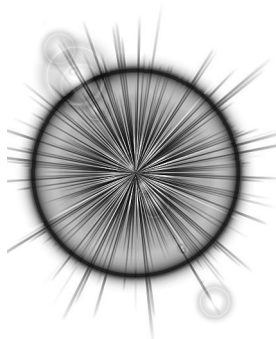
Sanataiteen yhdistys

Ikuiset hetket

Liisa Kojamo

Ikuiset hetket

Runoja

© Liisa Kojamo 2015

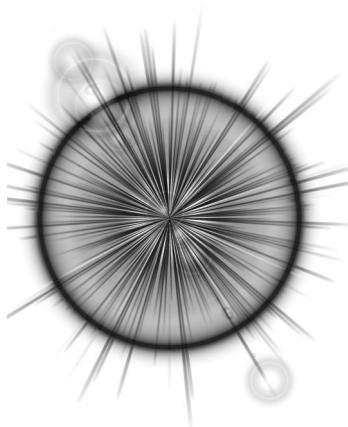
ISBN: 978-952-31-8922-5

Sanataiteen yhdistys

Kustantaja: Bod- Books on demand, gmbh, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Bod- Books on demand, gmbh, Neuerstedt, Saksa

Larin-Kyöstin patsaalla

I

suihkulähteellä sunnuntain autiudessa
allas tulvii
Larin-Kyöstin patsaalla
vaikenemme molemmat

yön juhlineet ihmiset syömässä eväitä,
väsynein on riisunut kenkänsä ja nukahtanut
humalaiseen uneen

kirkon musta painava ovi avautuu, kirkkoväki
laskeutuu andante portaita
katselen heidän vakavia kasvojaan
en kuulu heidän siistiin maailmaansa en myöskään yönsä pilanneisiin

vanha seesteinen pariskunta kävelee
hiekkakäytävää
he etsivät katseellaan katsettani
tervehtivät kevyesti
mistä ihmeestä he tuntevat minut?
tunnistavat tottumattomuuteni iltapäivän rauhaan
ajan ihmeelliseen hidastumiseen

katseeni saattaa kahta enkeliä katujen varjoihin
kävelen kuin unessa
elokuun venyneessä valossa

II

haluan elää meren rannalla,
hän sanoo vaipuessaan uneen
hänen paljas käsivartensa peitteellä muistuttaa
lepäävää kalaa

saatan hänet junalle
asemahalli täynnä meteliä roskaa lemua
laiturilla
tihkusateessa opasvalot loistavat saapumisen toivoa
lähtemisen mahdollisuuksia
sanon: huonot kaudet ovat vain ajan aaltoilua

käännymme tahoillemme
raudan ja kiven keskelle
pehmeinä ja lämpiminä

III

koko päivän sataa
hirveän kylmää viimaa
en välitä enää maailmasta,
se muuttui, minä tiesin tieni

tunne valuu sisältäni kyyneleinä
sanoina uusina oivalluksina nauruna

mikä on tämä vimmatu tuuli, joka seuraa kintereilläni

yöllä kaktukseen puhkesi silkkinen kukka
yöllä kuu paistoi kokonaisena
yöllä värit hehkuivat
niin, yöllä, unessa
kämmenellä säkenöi hiekanjyvä kuin timantti

*Liisa Kojamo (s. 1958) on hämeenlinnalainen runoilija ja sanataiteen ohjaaja.
Ikuiset hetket on hänen 4. runokirjansa.*

*Aiemmin julkaistut kokoelmat:
Muistan aamulla (2003)
Nimetön kuu (2011)
Rakkauden ylistykseksi (2011)*

*Ihminen piirtää maahan rajoja ja rakentaa muureja ja patoja.
Piirtää myös ajatuksiinsa rajoja ja esteitä. Pakottaa itsensä
elämään niiden ahtaudessa. Millaista on astua, rimpuilla, kiivetä näiden
näkymättömien ja keksittyjen aitojen yli? Mitä sanoilla voi itse ilmaista merkityksillä
ja säännöillä kuormatussa todellisuudessa?
Ihmisen idea on ihminen.*

Kannet: M. Kurki

BoD™
BOOKS on DEMAND